

רע"י ארבעה נדרים פרק שלישי נדרים ר"ן נא.

מסורת הש"ס

(א) לפיל יט: (ש"י, ב) לקמן
 סג, ג) (פ"ד ה"א),
 ד) (פ"ד ה"ד), (ה) (נמדבר
 ל), (ו) (ט"ז לנ: ו) ש"ך
 למחני' לקמן כג.,

הגהות הב"ח

(6) רש"י ד"ה ר' יהודה וכו' אשתו תמריה בדר
הי לחו וכו' דר' יהודה
אמר דאמר ר' תנח
נמר אלא תמל מירוס
באחר הוה ניר לחו שיל
קמינו: (7) ד"ה מ'
קמי וכו' נג' דנרין אלא
שעביש בשעת (8) ד"ה
שלג נתסון וכו' על
נתסון וכו' אלא לשניה
מרובה אבל לא שחדיה
שמי מעמס: (9) ד"ה
אלא משעת וכו' לאסלה
בגמרה נתסון:

גליון הש"ס

בהרצ"ן ד"ה גרסי' וכו'
אבל מעמידן וכו'. עין
לקמן כג ע"א שהרצ"ן ד"ה
ומי שרי:

פירוש הרא"ש

[illegible]

ואמר ליה איזהו בציד משש
בניהם אלא הני סלע במקח
לזר אלא מחכונים לנדר גמול
אביה ושחיה. ומה שזכיר
דמה שהוציא נפיו אינו נדר

שנים רוצין בשלשה דינין. כלומר זה הנשבע שמינו פסח לו מן השקל לא היה פיו ולבו שוין לך שלא יפחות לו מן השקל כלום וזהו אלא להכי נדר כן לומר את חבירו שיטן לו ג' דינין הוא רוצה לנא בזה ששבע שלא יטן לו יותר משקל לא ידעו שאל יטן יותר אלא לך נדר שיטן לו בג' דינין ולפיכך מותרין: **בגמ' מאן סגא.** המירו חכמים: ר' יהודה היא דאמר אין אחד מן גמיר. דלא סמך דעמיהו ממנ לשן מירות אלא מן מירותו בזה שכל כנגדו ולא היה פיו ולבו שוין להכי אין אחד מהם מיר הי"ג לא סמך דעמיהו שבעת הנדר דכל חור וחד אדעתא דהכיור (ה) דלא וזה היה פיו ולבו שוין להכי. דלי רבנן דפלגי עולא דר' יהודה דאמר אע"ג דלא סמך דעמיהו להיות נדר ממנ גמיר דמלא מירות בזהר הי מיר אומר דבשקמיהו דבריו הי"ג אף על גב דלא סמך דעמיהו לדברו פיהן שלא יפחות משקל זה לא יוסף על שקל ויהיה פיהן ולבן שוין אסור: רבא פליגא אפי' סימנ רבנן. דפלגי עליה דר' יהודה: מי קפני שניין רלו. דלי

קמתי הכי הוה משמע שיהיו רצו בתחלה בשלשה דירגין (א) ואלא
עשהו בשעת הנדר אין רוצין אלא סמכא דעמיהו אדנור פיהן
וסיפיהן ולבן שריד ונדר מעליה הוי: רוצין סגן. דמשמע מעיקרא
הוי רוצין צב' דירגין ואכתי שיהיו נמי רוצין אלא היה פיהן ולבן שריד
הלבן אפילו רבנן מודו דמותרין לדר זרז או לא? ונכתובו שיהיו:
ואמר לו טפי מסבל והלא אומר בציר משקל. היכא דלמר שאינו פותח
מסבלע וזה אומר שאינו מוסיף על שקל כיון דבציר שיהיה קרוצין
אלא בשלשה דירגין אנדרי זרזין הוו. אבל הכא כיון דלמר טפי
מסבלע דייקא פרוטה והלא אומר קיום שאינו מוסיף לך על פרוטה
משקל דהשחא מרחיק מילתיהו משלשה דירגין כיון דדייקי
הכי נדרא הוי ואסורים או לא דזרזין הוב: הוי מסרב. שהיה
מצינו ללבוש אלאו מעט: קיום ציור שאני נכנס. ענדר שלא יכנס
לנתיבו: וטעם זון שאני טועם. שלא ללבוש אלאו כלום: מוסר
ליכנס וליאכל וללבוש ולשמות ויטעם טיפת זון. אבל לא ללבוש
מזרוב: שלא נטכוון קום. והמסרב אלא לשום ארלה מרובה שיטעוד
אלא הכה ולשון טיפת זון לא נטכוון זה (א) שהיה שחיה מועטת:
ואם טיפת זון קאמר. דמשמע שחיה מועטת ודלא מועטת: מסכוון
מסכא איניס הכי. דכי אמר (טיפת זון) יאכל נמי ודלא ללבוש מסכוון
ידי נדר זה שאינו טועם עמו טיפת זון ודלא ללבוש (א) מרובה
מנכוון ולהכי מותר לשמות טיפת זון: ה"נ משפטי איניס הכי. דכי
נטכוון יתן שלשה דירגין אומר שאינו מוסיף על פרוטה פחות
משקל ולעולם נדרי זרזין הוו ואפילו דלמר טפי מסבל בציר משקל:
מי

דראשונה יצאה מירות לבטלה וכי האי גוונא פשיטא ליה לתנא דמתא
 דחל על שניהם ולבסוף ג"כ כן היה שרזו בשלשה דיערין ונמלא
 קמ"ל: **אמר ליה עסי מפלג.** כלומר שאמר לו קונם שאני פוח
 בשקל פחות פרוטה: **נדרא** הוי או **ורזין** הוי. **דאיבא** למימר
אחמר ליה עסי מפלג. שאמר שלא יפוח לו מהחם דיערין ואמר לו
 מרחקי כולי האי בדוקא דנרי: **שלא נקטון** לו **אלא לשא איבא**
 ורואה מצירו שיאכל שהרי אסר על עצמו אפילו דריסא הרגל וס

י"א. או א"ל איהר כר שטייה צווישן יוצר משקל מי אמרין ממענין דוקא קמני נאמן
שטוה שלטש דערין או דרשט לידוד מדי לורא אצל מוסטפונגן או מוה יוצר או און דרשט
אז לעמל לאו קוואל; ויבאר: היינט ביינדי וויסות קמי שיה צונן שלא תיבאר אלא איש
נימט הכות ויטע לון אל מור אור ויבש שמויר באליע וימיר מוה שלא הוכיח דרש
אז המהשטש ויטע לון אל הנודר נלוג איש און מי ממחשו ויבש דרש ויבש ויטע לון מי

שניים רזון כֵּלֶשֶׁה דִּירָן. שְׁמוֹכֵר הִיּה דַעְמוֹ לִשְׁלֶשֶׁה וְלֹא נִתְּכוּן
נִבְדְּרוּ אֵלֶּה לְזֹרֵה הַלֹּקֶה שֶׁלֹּא יַעֲמִיד עַל דַּעְמוֹ שֶׁאִמֵּר כִּי
דִּירָן וְשִׁסְכִּים לִשְׁלֶשֶׁה וְכֵן הַלֹּקֶה נִתְּכוּן לִשְׁלֶשֶׁה וְלֹא נִתְּכוּן אֵלֶּה
לְזֹרֵה הַמוֹכֵר שִׁסְכִּים לִכְךָ וְלֹא יַעֲמִיד עַל דַּעְמוֹ שֶׁאִמֵּר אִרְצֵה דִּירָן
וְשִׁסְכִּים אֵלֶּה חֵייל נִבְדָּה וְעִמָּה דַּמְלֵת
וְעִמָּה דַּמְלֵת

דענין: **גמ'** ארבעה
'אמר ליה רבי אבא
דת לן משמיה דרבי
ארבעה דברים **כ"ו**
רבי טרפון לעולם
שלא ניתנה נזירות
אמור אפילו תימא
צור שניהו רוצין קתני
אשי אמר לו טפי
משקל נדרא הוי או
גניא **כ"ז** היה מסרב
אמר לו קונם ביתך
שאני מועם מותר
הימנו צונן שלא
אכילה ושתיא ואמאי
אלא משתעי איניש
איניש הכי אמר ליה
מז

בנפחות משלה ולוקח יכול ליתן בו יותר משלה שציון שמשמות
ההבדל אינו אלא לזרז את"ס הססירמו בלגס לגי' דיינים דברים שבלג
זו סלע וזמיהו אין המוכר רשאי ליתנו בשקל לק וליקוח רשאי ליתן בו סלע
שזהו עיקר המשמעות דברים אינו אלא לק והוא מאן דלפניו
שכבי אלא ונוגה לא חיל דנריהו: תניא בתרוספתא דמלתאין) אף דברים
ששארמו מותרין מנין שלא יהא אדם נזיר בהם כדי לנטען ח"ל לא יחל
דברואל) ישבש דברים חולין והיחלה הרמז"ס (א"כ פ"ג מה' דברים:
גמ' ל"ה שלא ינסו גיוראם אלא לפסלהו וי"ה לגדרים דליקוח
ולחיותם דלא חיל אלא א"כ קבל בלא חיל הלכך מוכר וליקוח שאלו
הנדרים בתנאי את"ס שצברו על תנאם לא חילי' דנריהו: רבא אמר
אשיליו סימא רבנן מי קמי שניהם רזו. כלומר דמתניין דנדי
אין ידועין לאו משום הפסלה היא אלא משום ששמו חכמים דעתם שלא
לדבר ברוקא לזרז אתמי רזו משום שמשמותו שני' לבסוף
ששניהם רזין קמי דמשמע מתחלה ועד סוף. וקשילי לא למאי דא"כ

ומעיקרא דעמא דתנאי' משום הפללה הוא למה היה למתני שניהם
וראים בשלשה דיריני' ורלו לנסוק קאמר כלומר שנתקיים הסבר
בשלושה דיריני' אפילו נתנו מוכר בשקל א' שנתן בו לוקח סעל נדק
בדל כיון שבשעת נתינו לל' היה מתחבר הדבר אם יחול אם לא.
וינראה צעני' דתנא רבואה קמי' דלח מצעתי בשנים שהי' מהלכין
בדרך ואמר אחד מהם הריני נזיר שזה איש פלוני ואמר חברי
הריני נזיר שאני דאין אחד מהם נזיר כרבי' יהודה משום רבי
שמוע'י' דהאס דין הוא שלא תחול ויחזיקם לפי האי אפשר לחול
ונזירות על שניהם וכוין שבטל אלל זה בטל אלל זה שמשעה
לח' היא הפללה אלל אפילו במוכר ולוקח שאפשר שיהא הנזיר
וכל אחד עבר על זה מאלו וסד"א דכ' האי גוונא הפללה מעיל
כין מן הסעל ופרטות' לוקח אמר קונס שאני מוסקין קך עיל
כיון דנמות כולי האי לדיקא בדוקא נדדו ואלו לוח: ל"א
אידך צדי' מן שקל שלא יתן בו יותר מן דינר מי אמרין כיון
שפסיד. אלאה אפ"צ דנמות לדיקא ושנתקרא הרבה ממה שהיה
ית זקן אפ"ה אמרין לאלו בדוקא אלא הכא נמי אלא ע"כ גב
דלח

[illegible]

שלא היה בלבו: הבא נבי משה' איניש דבי. דעיסת זון מוסלג יומר מאכילה ושחיה טפי מ

עין משפט
נר מצוה

2 א מ"י פ"ח מהלכות
נדרים הלכה י קמג
לאין דמב טוש"ט יו"ד
סימן ריח סעיף ד:

מוסף רש"י

[illegible]

תוספות

[illegible]

לע מופלג משלשה דינרין:

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones